

Brüssel, 25. mai 2018
(OR. en)

9354/18

ECOFIN 490
UEM 184
SOC 309
EMPL 245

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	8803/18
Teema:	NÕUKOGU JÄRELDUSED põhjalike analüüside ja 2017. aasta riigipõhiste soovitude rakendamise kohta

Delegatsioonidele edastatakse lisas nõukogu järeldused põhjalike analüüside ja 2017. aasta riigipõhiste soovitude rakendamise kohta, mille nõukogu võttis vastu 25. mail 2018 toimunud 3619. istungil.

**NÕUKOGU JÄRELDUSED PÕHJALIKE ANALÜÜSIDE JA 2017. AASTA
RIIGIPÕHISTE SOOVITUSTE RAKENDAMISE KOHTA**

Nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused):

1. VÄLJENDAB HEAMEELT komisjoni riigiaruannete avaldamise üle, milles analüüsitakse iga liikmesriigi majanduspoliitikat ning mis sisaldavad põhjalikke analüüse makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse seisukohast, ning 2017. aasta riigipõhiste soovitude rakendamise ülevaate ja samuti kaasneva teatise üle; VÄLJENDAB HEAMEELT integreeritud analüüsi üle ning RÕHUTAB vajadust säilitada põhjalike analüüsides selge määratletavus, terviklikkus ja läbipaistvus;
2. VÕTAB nimetatud tegureid, aga ka riiklikke reformikavasid, stabiilsus- ja lähenemisprogramme ning 2018. aasta mais avaldatud soovitud euroala majanduspoliitika kohta ARVESSE 2018. aasta riigipõhiste soovitude vastuvõtmisel;

I. PÕHJALIKUD ANALÜÜSID

3. LEIAB, et põhjalikud analüüsid kujutavad endast iga vaadeldava liikmesriigi olukorra põhjalikku ja kvaliteetset analüüsi, tagades aluse mitmepoolsele järelevalvele, riigi suuremale vastutusele reformide eest ja tõhusatele poliitikameetmetele; NENDIB, et iga riigi majanduse konkreetseid probleeme arvestades on kasutatud asjakohaseid ja parandatud analüütilisi vahendeid, mida on täiendatud põhjaliku kvalitatiivse analüüsiga;
4. NÕUSTUB, et analüüsitud riikidest 11 riigil (Bulgaaria, Hispaania, Horvaatia, Iirimaa, Itaalia, Küpros, Madalmaad, Portugal, Prantsusmaa, Rootsi ja Saksamaa) esineb makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse mõistes eri laadi ja ulatusega makromajanduslikku tasakaalustamatust ning et Sloveenias tasakaalustamatust sama menetluse tähenduses enam ei esine;
5. NÕUSTUB komisjoni seisukohaga, et ülemäärast tasakaalustamatust esineb kolmes liikmesriigis (Horvaatia, Itaalia ja Küpros);

6. RÕHUTAB, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamise läbipaistvus ja järjepidevus on oluline selle tagamiseks, et vastutus menetluse eest jääb liikmesriikidele, ning menetluse tõhususe seisukohast; KORDAB TAAS, et tuleks ära kasutada makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse kogu potentsiaal ja teha seda arusaadaval viisil, sealhulgas kohaldades ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust, kui komisjon ja nõukogu seda asjakohaseks peavad; RÕHUTAB TAAS, et alati kui komisjon järeldab, et liikmesriigis esineb ülemäärane tasakaalustamatus, kuid ei tee nõukogule ettepanekut alustada ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust, peaks ta seda selgelt ja avalikult põhjendama;
7. NENDIB, et mitmes liikmesriigis on tehtud tasakaalustamatuse korrigeerimiseks täiendavaid edusamme, mida toetavad reformid ja majanduskasv; MÄRGIB, et sisemine ja väline võlataseme tasakaalustamatus on jätkuvalt riskiallikas, kuna see kohandub aeglaselt ja ebahõltses tempos ning kõik kohandused ei ole struktuurilist laadi, vaid on osaliselt seotud majandustsükli tõusufaasiga; RÕHUTAB, et majandustsükli tõusufaas võib makromajandusliku tasakaalustamatuse tekkimist maskeerida; TÕSTAB ESILE vajaduse vähendada kahjulikku tasakaalustamatust ning jälgida arenguid, mille puhul on teatavates liikmesriikides märke kulusurvest toodete, tööjõu- ja eluasemeturul; RÕHUTAB, et kõik liikmesriigid peavad jätkuvalt võtma poliitikameetmeid ja tegelema tõsiselt struktuurireformidega, eriti juhul, kui neis valitseb makromajanduslik tasakaalustamatus, mis mõjutab majandus- ja rahaliidu sujuvat toimimist. Tasakaalustamatusega tuleks tegeleda jätkusuutlikul viisil, et suurendada vastupanuvõimet ja vähendada riske, koondades tähelepanu peamistele probleemidele ning luues tingimused jätkusuutlikuks majanduskasvuks ja töökohtade loomiseks;

8. MÄRGIB, et netovõlaga riigid on teinud suuri edusamme oma maksebilansi tasakaalustamatuse korrigeerimisel, kuigi endiselt eksisteerivad negatiivsed rahvusvahelised netoinvesteeringu positsioonid, millega kaasneb tavaliselt ka suur era- või valitsemissektori võlakoormus; MÄRGIB samas, et mõnes võlausaldajariigis püsivad suured jooksevkonto ülejäägid peaaegu muutumatuna; KORDAB TAAS, et liikmesriigid, kellel on jooksevkonto puudujääk või suur välisvõlg, peaksid täiendavalt püüdma oma konkurentsivõimet parandada ja vältima ülemäärast tööjõu ühikukulude kasvu. Suure jooksevkonto ülejäägiga liikmesriigid peaksid looma tingimused palgakasvu edendamiseks, austades samas sotsiaalpartnerite riiklikku rolli, ja rakendama esmajärjekorras meetmeid, mis soodustavad investeringuid ning toetavad sisenõudlust ja kasvupotentsiaali, hõlbustades seeläbi ka tasakaalustamist;

II. RIIGIPÕHISTE SOOVITUSTE RAKENDAMINE

9. MÄRGIB, et riigipõhiste soovitude rakendamise 2017. aasta näitajad on sarnased eelnevate aastatega ning vähemalt mingeid edusamme on tehtud umbes poolte riigipõhiste soovitude rakendamise osas; NENDIB, et reformide elluviimine on eri poliitikavaldkondades ja riikides jätkuvalt ebaühtlane;
10. VÄLJENDAB HEAMEELT seoses komisjoni poolt teostatava riigipõhiste soovitude rakendamise mitmeaastase hindamise tulemustega, mille kohaselt alates 2011. aasta Euroopa poolaastast on soovitustest enam kui kahe kolmandiku rakendamisel tehtud vähemalt „mingeid edusamme“, ent MÄRGIB, et rakendamine on eri poliitikavaldkondades ja riikides ning aja jooksul olnud ebaühtlane; TULETAB MEELDE, et komisjoni mitmeaastasest hindamisest nähtuvad paljude riigipõhiste soovitude puhul pikaajalised struktuuriprobleemid, mille lahendamine on aeganõudev ning mille puhul käegakatsutavate tulemuste saavutamine võtab aega;
11. RÕHUTAB, et praeguses soodsas makromajanduslikus keskkonnas tuleb reformide elluviimist oluliselt kiirendada, et tegeleda allpool osutatud reformiväljakutsetega, hoidudes samas reformiväsimuse tekkimisest ning tulles toime majandus-poliitiliste väljakutsetega;

12. VÄLJENDAB HEAMEELT, et liikmesriikides väheneb jätkuvalt valitsemissektori eelarvepuudujääk ja võla suhe SKPsse, kuid RÕHUTAB, et eelarvepoliitika järgimisel tuleks täielikult lähtuda stabiilsuse ja kasvu paktist, diferentseerides asjakohaselt eelarve kohandamist liikmesriikides, võttes seeläbi arvesse stabiliseerimisega seotud vajadusi ning jätkusuutlikkusega seotud probleeme; RÕHUTAB, et positiivsetest tsüklilistest tingimustest tulenevalt oleks vaja taastada eelarvepuhvid, eelkõige liikmesriikides, kus valitsemissektori võla suhe SKPsse on suur, jätkates samal ajal liikmesriikide majanduskasvupotentsiaali tugevdamist;
13. VÄLJENDAB HEAMEELT investeeringute kasvu üle, kuid TUNNISTAB, et paljudes liikmesriikides moodustavad investeeringud ja eelkõige avaliku sektori investeeringud suhteliselt väikese osa SKPst ning et jätkuvalt on vaja parandada investeerimistingimusi, et meelitada reaalmajandusse rohkem erainvesteeringuid ning tagada kvaliteetsed avaliku sektori investeeringud ja taristud; VÄLJENDAB HEAMEELT selle üle, et liikmesriigid on teinud edusamme ettevõtluskeskkonna parandamisel, ettevõtjate ja eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate rahastamisvõimaluste parandamisel, halduskoormuse vähendamisel ning õiglaste ja majanduskasvu soodustavate maksusüsteemide loomisel; RÕHUTAB, et esmatähtsaks tuleks pidada edasisi struktuurireforme, et suurendada majanduskasvu potentsiaali, veelgi parandada institutsionaalset ja ettevõtluskeskkonda ning suurendada haldustõhusust ja õigusloome kvaliteeti; MÄRGIB sellega seoses vajadust tugevdada ühtset turgu, edendades nii struktuurireforme toote- ja teenuseturgudel, ja reformida maksejõuetuse raamistikke, suurendades nõnda nende tõhusust. See aitaks samuti suurendada vastupanuvõimet ning võimaldaks majandustel vapustustega toime tulla;
14. VÄLJENDAB HEAMEELT selle üle, et olukord pangandussektoris on märkimisväärselt paranenud ning et viivislaenude osakaal on peaaegu kõigis kriisist rohkem mõjutatud euroala liikmesriikides stabiliseerunud või vähenemas, kuid RÕHUTAB, et areng on liikmesriikide ja pankade võrdluses jätkuvalt ebaühtlane. Seetõttu on vajalikud täiendavad meetmed kooskõlas nõukogu tegevuskavaga;

15. MÖÖNAB, et Euroopas on jätkuvalt tootlikkusprobleem – tootlikkuse kasv on tagasihoidlik ja jääb maha muude arenenud majandusega riikide kasvumääradest; RÕHUTAB selles kontekstis, et olulised on struktuurireformid ning investeerimine kvaliteetsesse haridusse ja koolitusse, et edendada innovatsiooni ja digitaliseerimist ning hõlbustada uute tehnoloogiate levitamist tootlikkuse ja töökohtade loomise edendamiseks. Selle probleemi olulisust suurendab rahvastiku vananemine. Tööealise elanikkonna osakaal kogurahvastikus on kogu ELis hinnanguliselt kahanemas ja mõnes liikmesriigis on see eriti märgatav;
16. VÄLJENDAB HEAMEELT tööturul jätkuvalt toimuva positiivse arengu üle, kuid NENDIB, et on veel olulisi väljakutseid. Teatavates liikmesriikides on töötus endiselt suur ja vajalikud on täiendavad pingutused noorte ja pikaajalise töötuse vähendamiseks. Erilist tähelepanu tuleks pöörata just rändajate ja pagulaste edukale lõimimisele. Tööturgudel ning sotsiaal- ja haridussüsteemidel tuleb samuti kohanduda, et tulla toime globaliseerumisest ja tehnoloogia arengust tulenevate väljakutsetega; RÕHUTAB selles kontekstis vajadust palgaläbirääkimiste raamistike järele, mis toetaksid palgakujundamist kooskõlas kohalike ja sektoriaalsete tootlikkuse ja töötuse suundumustega, austades samal ajal sotsiaalpartnerite riiklikku rolli, ning vajadust poliitikameetmete järele, millega toetada töötajate täiend- või ümberõpet lähtuvalt tööturu vajadustest või tagada tulemuslik aktiivne tööturupoliitika. Dünaamilised ja paindlikud tööturud on tähtsad, et luua kvaliteetseid töökohti ja toetada tööturustaatuste vahelist liikumist;
17. VÄLJENDAB HEAMEELT selle üle, kuidas komisjon hakkas riigiaruannetes kajastama ka Euroopa sotsiaalõiguste sambaga seonduvat, et jälgida sotsiaal- ja tööhõivenäitajaid, mis võimaldas koondada jätkuvalt tähelepanu makromajanduslikule tasakaalustamatusele ja olulisematele majandusreformi prioriteetidele.